№ 231. Poniedziałek 10. Października 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. finansowa dyrekcya krajowa mianowała kontrolorami urzędu podatkowego III. klasy oficyałów urzędu podatkowego *Ernesta Grossa* i *Jana Kulczyckiego*, oficyałem rachunkowości podatkowej kontrolora urzędu podatkowego *Alfonza Borowskiego*, nakoniec oficyałami urzędu podatkowego asystenta urzędu podatkowego *Tytusa Kisielewskiego* stale, a asystentów urzędu podatkowego *Leona Sficzyńskiego*, *Leona Trusiewicza*, *Roberta Kratochwilę*, tudzież asystentów rachunkowości podatkowej *Rafaela Dobrzańskiego* i *Edwarda Łukowskiego*, jako też asystenta kancelaryjnego *Jana Kinderforskiego* prowizorycznie.

Lwów, dnia 23. września 1864.

C. k. Namiestnictwo nadało, zgodnie z uchwałą rady miejskiej samborskiej, Julianowi Hewriczowi uczniowi VI. klasy przy samborskiem gimnazyum, stypendyum w rocznej kwocie 63 zł. w. a. z fundacyi Arcyksięcia następcy Rudolfa przez gminę samborską otworzone z początkiem roku szkolnego 1864/5.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 29. września 1864.

Część nieurzędowa.

Lwów, 10. października.

Przedwczoraj, jak donosi *Jen. kor.*, zebrali się pełnomocnicy sprzymierzonych mocarstw niemieckich i Danii na ósme posiedzenie konferencyi pokojowej. O obradach z przedostatniego posiedzenia dowiaduje się pruska *Nordd. Allgem. Ztg.*, że duńscy pełnomocnicy wzbraniali się przyzwolić na stosunkowy rozdział pojedyńczych aktywów państwa na Księstwa, że potem pełnomocnicy mocarstw niemieckich wrócili do propozycyi kwoty ryczałtowej i że oczekują na to odpowiedzi Danii.

Cesarzowa Eugenia powróciła do St. Cloud dnia 5. b. m. wieczorem, i z tego powodu wstrzymał Książę Humbert jeszcze na jeden dzień swój odjazd, ażeby złożyć swoje uszanowanie Cesarzowej. Przyjazd Cesarza rosyjskiego z małżonką do Nicey naznaczony jest na dzień 15. b. m., i francuzka eskadra ewolucyjna na morzu śródziemnem zatrzyma się od 10. do 20. b. m. pod Niceą, ażeby dodać większej świetności przyjęcia Ich Mości Cesarstwa rosyjskiego.

Monitor paryzki z 8go b. m. ogłasza liczne mianowania w sferze dyplomatycznej. Ambasadorem w Berlinie mianowany został p. Benedetti, ambasadorem w Petersburgu baron Talleyrand Pésigord, posłem w Frankfurcie hr. Reculot, ambasadorem w Madrycie p. Mercier, posłem w Washingtonie hr. Chateaubriand, posłem w Teheranie hr. Massignac, posłem w Lizbonie p. Bourré, posłem w Atenach hr. de Gobineau, a posłem w Kassel hr. de Bondy.

Rząd piemoncki przystępuje już istotnie do przeniesienia stolicy Królestwa włoskiego do Florencyi. *Jen. Kor.* donoszą bowiem z Medyolanu, że inżynier de Luca, szef budowli rządowych w tem mieście, i major inżynieryi Castellazzi otrzymali już polecenie udać się niezwłocznie do Florencyi dla przyrządzenia lokalności potrzebnych na siedzibę rządu, i nadzwyczajny ten pospiech gabinetu w kółkach przygotowawczych sprawił wielkie wrażenie.

Z Turynu przyniosły dzienniki obszerne sprawozdanie o konferencyi ministeryalnej, która odbyła się w obecności Króla na dniu 2go b. m. Przedmiotem obrad było finansowe położenie rządu, i członkowie gabinetu uznali jednomyślnie, że tylko przeprowadzony jak najściślej system oszczędności może ochronić finanse Włoch od grożącej ruiny. Najbardziej zalecano redukcyę armii, i to jak przedstawiał Lamarmora, nie tylko z finansowych, ale i z wojskowych względów, i przyszłemu parlamentowi mają być przedłożone w tym względzie szczegółowe projekta ministrów wojny i finansów.

Fml. baron Gablenz odjechał już 8. b. m. z Koldyngi do głównej kwatery przeniesionej do Horsens, gdzie zażądał kwaterunku dla 5000 ludzi w porządnych, ogrzewanych izbach. Tego samego dnia przybył do Kielu książę — admirał pruski Adalbert, oglądał stojące tam okręta, a potem odpłynął statkiem „Grille“ dla zwiedzenia porów i wybrzeża holsztyńskiego.

Z teatru wojny w Północnej Ameryce nadeszły wiadomości z 24. września. Jenerał Sheridan ścigał jenerała separatystów Earlego aż pod Strassburg, i pobił go jeszcze raz pod Fisherschill, gdzie zdobył 16 dział, i ściga go teraz dalej. Pod Petrsburgiem nie zaszła żadna bitwa.

Z Mexyku otrzymano doniesienie w Paryżu, że blokada zatoki Manzanilli została zniesiona, przywrócono komunikacyę z głębią kraju, i terytoryum Kolumy stało się integralną częścią cesarstwa; zaś w północnych stanach ustał zupełnie opór przeciw rządowi Maxymiliana I.

Monarchia Austryacka.

Czerniowce, 6go października. *(Obchód imienin Jego Ces. Mości. — Stowarzyszenie Franciszka Józefa. — Wybory do rady gminnej. — Teatr.)* Dla uczczenia imienin Jego Ces. Mości naszego najmiłościwszego Cesarza odbyło się tu uroczyste nabożeństwo we wszystkich kościołach i w synagodze izraelickiej. Władze cywilne i wojskowe były reprezentowane we wszystkich świątyniach. Publiczność w znacznej liczbie wzięła udział w nabożeństwie. Stowarzyszenie Franciszka Józefa, którego fundusze powstały z ofiar dobroczynnych i powiększają się corocznie datkami członków jest już w możności nadać 14 stypendyi po 60 złr. Administracya funduszu zostaje pod nadzorem dyrektora gymnazyum z gremium nauczycielskiem. Nadeszło już najwyższe zatwierdzenie wyboru p. Jakóba Petrowicza na burmistrza, i w przyszłym tygodniu ma odbyć się posiedzenie dla obioru wiceburmistrza i radzców miejskich. Kandydatami mają być pewien wysoki pensyonowany urzędnik i notaryusz Dr. Wexler. Nowo utworzone tu stowarzyszenie teatru polskiego pod dyrekcyą p. Sinnmayer-Modrzejowskiego zaczęło dawać przedstawienia dnia 2go b. m. W listopadzie ma tu przybyć teatr rumuński na całą zimę.

Wiedeń, 8. października. *(Nowiny dworu.)* Jej Mość Cesarzowa *Marya Anna* przybędzie dziś w powrocie z Włoch do Schönbrunnu. — Arcyksiążę *Karol Ferdynand* przybył tu z małżonką i familią, i udał się w odwiedziny do Arcyksięcia *Albrechta* do Weilburga.

Wiener Abendpost z 7. b. m. pisze: „Możemy donieść z przyjemnością o zdarzeniu obchodzącem blisko najwyższy dom cesarski. Jej Cesarzew. Mość najdostojniejsza Arcyksiężniczka *Marya Teresa*, córka Jego Cesarzew. Mości najdostojniejszego Arcyksięcia *Albrechta*, przyrzekła wczoraj z przyzwoleniem Jego Mości Cesarza swoją rękę Księciu *Filipowi* wirtemberskiemu. Najszczersze życzenia wszystkich wiernych Austryaków zwracają się ku dostojnej parze z radosną nadzieją, że ciężkie doświadczenie, które dotknęło nie dawno szlachetną latorośl cesarskiego domu, złagodzone zostanie tak tym jak i dalszemi szczęśliwemi wypadkami.

(Wiadomości bieżące.) Jego Excelencya minister marynarki baron *Burger* przybył tu z Tryestu, a Arcybiskup *Hakman* z Czerniowiec. Nadzwyczajny pełnomocnik Prus baron *Balan* przyjechał do Wiednia. — Księżna czernogórska *Milena* jest w błogosławionym stanie.

(Reorganizacya sądownictwa w Węgrzech.) *Jener. Kor.* donosi, że w c. k. ministeryum finansów rozstrzygnięto już względem projektu król. węgierskiej kancelaryi nadwornej co do reorganizacyi sądownictwa w Węgrzech.

(Zmniejszenie liczby urzędników finansowych w Węgrzech.) Finansowa dyrekcya krajowa w Węgrzech otrzymała rozporządzenie z c. k. ministerstwa finansów, aby w ciągu dni czternastu przedłożyła sprawozdanie względem podwyższenia pensyi wszystkim urzędnikom finansowym bez pomnożenia dotychczasowych wydatków, to jest przez zmniejszenie liczby urzędników.

(Czynności synodu karlowickiego. — Śmierć biskupa karlsztadzkiego.) Z Karlowic piszą pod dniem 5go b. m. do *Jener. Kor.*: Dawniej podaną wiadomość, że w synodzie karlowickim co do kwestyi urządzenia metropolii rumuńskiej istnieją trzy stronnictwa, możemy uzupełnić w ten sposób, że biskup Schaguna, biskup Ivackovic i p. Mocsony są co do tej kwestyi jednego i tego samego zdania. Biskup Hackmann trzyma się osobistego przekonania, i nie reprezentuje osobnego stronnictwa. Zmarły wczoraj biskup karlsztadzki Ivanovic powszechnie jest żałowany. Metropolita belgradzki żądał wydania zwłok Ivanovica, ponieważ tenże był pierwszym metropolitą belgradzkim. Żądaniu jednak odmówiono, ponieważ zmarły wynurzył przed śmiercią życzenie, aby go pogrzebano w klasztorze Krusedol.

(Zaraza na bydło w Krainie.) Znowu wybuchła w Krainie zaraza na bydło, mianowicie w Verhoro i Sarensteinie, a dostała się tu przez przemycanie kozłów manowcami z Kroacyi.

Francya.

Paryż, 4. października. *(Okólnik ministra oświecenia publicznego. — Doniesienia z Mexyku. — Różne wiadomości.)* *Monitor* ogłosił długi okólnik ministra oświecenia publicznego do rektorów uniwersytetu. W okólniku tym minister skreśla w żywych kolorach korzyści wypływające z rozszerzenia wyższej oświaty zwłaszcza w miastach, które uniwersytetów nie posiadają, wzywa więc profesorów, ażeby przez wolne wykłady i regularne odczyty przyczyniali się wszelkiemi siłami do rozszerzenia oświaty i wykształcenia w miastach okolicznych. Minister zwraca uwagę na korzystne rezultaty, jakie podobne odczyty w krajach sąsiednich wydały. Rozumie się samo przez się, iż zadanie to jest czysto dowolne,

i odczyty takowe powinny być przyzwoicie wynagradzane bądź przez władze miejskie, bądź przez słuchaczów. Na wstępie okólnika minister przyznaje, iż oświata wyższa we Francyi nie odpowiada dziś ludności i umysłowym potrzebom Francyi. Tylko 18 miast w Francyi posiadają wydziały akademiczne, a wydziały te, których w ogóle jest 41 krom wydziałów paryzkich, nie liczą w ogóle nad 12.000 słuchaczy.

Rząd francuski przygotował cały szereg projektów do prac ekonomicznych, odnoszących się do praw i przemysłu, które uzupełnić mają system wolnego handlu. P. Rouher stawać będzie w obronie tych projektów. P. Perreire ma mieć zamiar przełożenia ciału prawodawczemu myśli swoich o reformie finansowej przy rozbiorze budżetu.

Monitor zamieścił raporta o zwycięstwach, które wojska francuskie w Mexyku odniosły. Pułkownik Tollire zdobył w dniu 1go sierpnia przesmyk pod Candelaria na czele 3. pułku Żuawów, pobiwszy Ugaldego, który przesmyk ten bronił na czele 800 ludzi. Mexykanie stracili 150 ludzi. Spowodowało to Mexykanów do opuszczenia mocnej warowni Huejutla.

Jenerał Lamoriciére odebrawszy wiadomości o konwencyi z d. 15. września przybył z wiejskiego swego mieszkania pod Amicus do Paryża i miał kilka konferencyj z nuncyuszem papieskim, któremu doręczył list do ojca świętego, poczem wrócił znów do wiejskiego swego zacisza. Zapewniają jednak, iż nie było mowy o objęciu dowództwa armii papiezkiej, co tem mniej zdaje się do prawdy podobnem, iż w takim razie jen. Lamoriciére przypuściłby musiał, że Rzym konwencyę przyjmuje i musiałby znosić się z władzami obecnego rządu francuskiego, czemu sprzeciwia się cała przeszłość polityczna jenerała. Jenerał Bourbaki, który jak wiadomo posłany był ze stony rządu francuskiego na manewra pruskie, chwali bardzo wojsko pruskie, zrobił jednak uwagę, iż ruchy jego zanadto są powolne. Wojsku pruskiemu zbywa według zdania jen. Bourbaki na zapale (furia) gdyby zapał ten miało byłoby wyborne. *La France* zapowiada kilka nowych nominacyj w kółkach dyplomatycznych; najważniejszą byłaby nominacya księcia Taillerand Perigord, obecnego posła w Berlinie, na posła w Petersburgu, w miejsce księcia Montebello. — Cesarz przyjął w Saint Cloud pismo Króla pruskiego, donoszące o narodzeniu wnuka królewskiego. Przyjmował także w Saint-Cloud ministra hanowerskiego p. Godeusa.

Jener. Kor. austr. gani artykuł *Constitutionnela*, zaprzeczający negocyacyom o wstrzymanie przeniesienia stolicy włoskiej, który to artykuł onegdaj w całości podaliśmy, nazywając go nierozsądnym, ponieważ musi jątrzyć narodowe uczucie Włochów upokorzone w tem, iż obcy monarcha przepisuje im, gdzie mają przenieść stolicę swoją. *Constitutionnel* wystąpił znów z artykułem, w którym przywodzi sposoby, jakiemi rząd papiezki mógłby pozyskać sympatye swych poddanych. Według tego artykułu mocarstwa katolickie powinnyby ponosić koszta utrzymania armii papiezkiej, zaś katolicy wszystkich krajów powinniby składać się na listę cywilną Papieża, co teraz już się dzieje po części na drodze zbieranego świętopietrza. Że zaś Włochy przejmą prawie wszystkie długi papiezkie, przeto poddani papiezcy wolniby byli od podatków i od rekrutacyi. *Jen. Kor. austr.* zapowiada więcej podobnych artykułów w dziennikach półurzędowych francuzkich, które po sobie następywać będą. Broszura nawet w tym kierunku u księgarza Dentu wydana być ma.

La France powtórnie twierdzi, iż konwencya z dnia 15go września zawarta została jedynie w celu zagwarantowania świeckiej władzy papieża. Można pojąć z wotum parlamentu turyńskiego, proklamującego Rzym stolicą Włoch, dopuki w Rzymie stoi armia francuska ku jego obronie. Lecz to być nie może, ażeby rząd jaki przeniesienie stolicy swej uważał jako maskę ambitnych zachcianek, żeby podpisał umowę w celu działania przeciwko duchowi tejże umowy, żeby się obowiązał czuwać nad bezpieczeństwem innego monarchy, a w duszy myśleć o jego zniszczeniu. Wierzyć nie można, azeby Francya brała udział w podobnej komedyi, byłoby to więcej niż błędem, byłoby obelgą.

(Autentyczny text konwencyi z dnia 15. września.) Według telegramu z Paryża z dnia 7. października *Monitor* zamieścił następujący autentyczny text konwencyi francusko-piemonckiej.

Art. 1. Włochy zobowiązują się nie zaczepiać obecnego terytoryum papiezkiego i przeszkodzić wszelkiemu zewnętrznemu naň napadowi nawet siłą zbrojną.

Art. 2. Francya wycofa stopniowo wojska swe, w miarę jak armia papiezka będzie uorganizowana. Ewakucya w dwóch latach dokonana być musi.

Art. 3. Rząd włoski nie będzie występywać z żadną reklamacyą przeciwko organizacyi armii papiezkiej, która składać się będzie z ochotników katolickich w sile dostatecznej, ażeby utrzymać władzę Ojca św., spokojność wewnątrz kraju i na granicy, w tem jednak przypuszczeniu, iż siła ta nie stanie się nigdy środkiem zaczepki rządu włoskiego.

Art. 4. Włochy oświadczają gotowość przyjęcia części długu publicznego dawniejszego państwa papiezkiego.

Art. 5. Konwencya niniejsza w dniach 14 ratyfikowana być ma.

W protokole z dnia 15. września postanowiono, iż konwencya powyższa stanie się obowiązującą, jeżeli Król włoski zadekretuje przeniesienie stolicy państwa do innego miejsca, które to miejsce Król sam postanowi.

Przeniesienie stolicy nastąpić musi w sześciu tygodniach, w przeciągu sześciu miesięcy od daty zawartej konwencyi.

Deklaracya przez pp. Drouyn de Lhuys i Nigra podpisana, stanowi, iż sześciomiesięczny termin przeniesienia stolicy i dwuletni termin wycofania wojska francuzkiego liczyć się będzie od daty dekretu królewskiego, nadającemu sankcyę prawu, które przez parlament włoski uchwalone będzie.

Depesza p. Drouyn de Lhuys z dnia 23. września do posła francuzkiego w Turynie barona Mallaret, zgadza się z wyciągiem przez frankfurcki dziennik *Europe* podanym.

Książę Montebello, p. Adolf Barrot, arcybiskup paryzki, pan Boinvilliers-Godelle, p. Dubois de Saligny były poseł w Mexyku, poseł francuzki w Frankfurcie, hr. Fénélon-Salignac, p. Chabrier i hr. Niewerkerke zostali mianowani senatorami.

Włochy.

(Różne wiadomości) Odroczenie otwarcia parlamentu do dnia 24. października wywołało w całych Włoszech powszechną niechęć. Odstąpiono od zamysłu przeniesienia stolicy do Regio, natomiast powszechnem jest życzeniem, ażeby przeniesienie to odwlec do późniejszego czasu. Król bardzo jest zasmucony i nie tai się z tem, iż go sądy Turynianów o nim, mocno dotknęły. Osoby Króla otaczające nie robią przed Królem tajemnicy z tego co w mieście o nim mówią, szczególniej zaś arystokracya turyńska oświadcza się najmocniej przeciwko przeniesieniu stolicy do Florencyi, bo w skutek tego przeniesienia straci ona wszelkie polityczne znaczenie.

Agitacye, petycye, protestacye, oświadczenia i t. d. pracują bez przerwy. Dziennik *Perseveranza* twierdzi, że petycye najwięcej pochodzą z kółek mieszczaństwa, zaopatrzone zaś są nader licznemi podpisami kupców i przemysłowców. W Genui, jak półurzędowy dziennik *Discussione* donosi, odbyło się zebranie stronnictwa ruchu, które się stanowczo przeciw konwencyi oświadczyło, zachęcając Turynianów do dalszego oporu. Najczynniejszem zdaje się być stronnictwo właściwie piemonckie. Kilka rad municypalnych prowincyi piemonckiej przesłało adresy municypalności turyńskiej, w których pochwalają jej postępowanie, żądając instrukcyj względem opierania się konwencyi na drodze legalnej.

Syndyk miasta Turynu Rora oświadczył w imieniu rady municypalnej, iż Turyn zrzeka się wszelkiego wynagrodzenia za przeniesienie stolicy, dodając, iż przeniesienie stolicy do Florencyi znaczy zrzeczenie się Rzymu, żadne zaś wynagrodzenie nie zastąpi tej straty. Gdyby zaś konwencya była sprowadziła ostateczne rozwiązanie kwestyi rzymskiej, w takim razie Turyn doda chętnie nową ofiarę do ofiar, które dla Włoch już zrobił.

(Nota kardynała Antonellego.) Według berlińskiej gazety krzyżowej hr. Sartiges notyfikował w dniu 23. września kardynałowi Antonellemu konwencyę z dnia 15. września. Kardynał Antonelli odpowiedział notą do nuncyusza papiezkiego księcia Chigi, w której użala się, iż rząd francuzki zawarł konwencyę bez wiedzy rządu rzymskiego. Papież może każdej chwili złuzować garnizon francuzki przez inne mocarstwo. Własna siła wojskowa nie wystarczy na obronę niepodległości państwa papiezkiego. Papież sądzi, iż chociaż Piemont zrzeka się otwartego napadu, to jednak potajemnie prowadzić będzie wojnę podstępną. Papież widzi w konwencyi tylko rękojmię rewolucyi, którą Piemont wywoła. Jeżeli utrudnione będzie Papieżowi wykonanie praw monarszych i zaprzeczone prawo bronienia się, jak to za stosowne uzna, w takim razie Papież zmuszony będzie założyć protestacyę przeciwko takiemu naduzyciu władzy, i wystąpić tak, jak mu obowiązek jego jako monarchy i Papieża przepisuje.

Niemcy.

Frankfurt, 3. października. *(Zmiana gubernatora twierdzy związkowej Moguncyi.)* W ciągu tej jesieni nastąpi przepisana co pięć lat zmiana zarządu twierdzy związkowej Moguncyi między Austryą i Prusami. Gubernatorstwo przechodzi teraz z Austryi na Prusy, a komenda twierdzy z Prus na Austryę. Odnośne nominacye będą wkrótce oznajmione zgromadzeniu związkowemu. Gubernatorem Moguncyi jest teraz Arcyksiążę austryacki Wilhelm, wicegubernatorem austryacki fml. Paumgartten. Jak słychać, mają Prusy mianować księcia Hohenzollern gubernatorem Moguncyi. Równocześnie ze zmianą gubernatorstwa w Moguncyi nastąpi również na pięć lat, między Austryą i Prusami zmiana komendy naczelnej i miejskiej w Frankfurcie. Naczelna komenda załogi związkowej w Frankfurcie przechodzi z Prus na Austryę, a komenda miejska z Austryi na Prusy. Naczelnym komendantem załogi miasta związkowego jest teraz pruski jenerał-porucznik książę Woldemar Szlezwicko-Holsztyńsko-Augustenburski, a teraz obejmie ją prezydent wojskowej komisyi związkowej, austryacki jenerał Rzikowski.

Monachów. *(Zmiany w gabinecie.)* *Baier. Ztg.* donosi urzędownie, że Jego Mość Król przyjął na dniu 5. b. m. podaną przez ministra barona Schrenka na dniu 21. września prośbę o dymisyę z posady ministra król. domu i spraw zagranicznych, jako też z posady ministra handlu i robót publicznych, i poruczył aż do dalszych rozporządzeń zarząd ministerstwa król. domu i spraw zewnętrznych ministrowi stanu panu Neumayr, a zarząd ministerstwa handlu i robót publicznych ministrowi finansów, panu Pfeufer.

Kolonia. *(Spodziewany przyjazd Króla belgijskiego.)* Jego Mość Król belgijski Leopold spodziewany był dnia 4. b. m. w Kolonii, zkąd miał się udać zaraz do Koblencyi a nazajutrz do Moguncyi.

Hamburg. *(Urlopnicy austryaccy.)* *H. N.* z wtorku donoszą: Pociąg popołudniowy z północy przywiózł tu z Altony pierwszych puszczonych na urlop Austryaków, 350 ludzi z pułku holsztyńskiego, którzy w zwykły sposób przyjmowani, z dworca kolei powracają uwieńczeni do domu. — Austryackie fregaty pancerne „Kaiser Max" i „Elisabeth" wypłynęły wczoraj zrana z Cuxhaven znowu na morze.

Baden-Baden. *(Pobyt Cesarzowej Eugenii.)* Cesarzowa Eugenia przybyła dnia 4. b. m. do Baden-Baden. Wielki Książę badeński wyjeżdżał na jej przywitanie aż do Karlsruhe; u dworca kolei przyjmowali ją Wielka Księżna, Król Pruski, Księżna Hamilton i bawiący u niej w odwiedzinach Książę Edward Wejmarski, jako też obecni posłowie i ministrowie, wyższe szarże dworskie, dyrektor miasta i burmistrz miasta Baden. Czas przybycia Cesarzowej był wszystkim wiadomy, i przeto zebrała się w dworcu kolei bardzo liczna publiczność, którą pomnożyło jeszcze wiele włościan, przybyłych na festyn rolniczy. Po krótkim powitaniu się dostojnych osób u wyjścia z dworcu, odjechały one szybszym kłusem, niż życzyła sobie publiczność do pałacu Stefanii (Księżnej Hamilton), w pierwszym powozie Wielki Książę i Książę Wejmarski, w drugim (czterokonnym) Cesarzowa Eugenia, Księżna Hamilton i W. Księżna Badeńska, w trzecim Król Pruski z swoimi adjutantami. Po śniadaniu u Księżnej Hamilton była Cesarzowa najprzód z wizytą u Królowej Pruskiej a potem u W. Księżnej Badeńskiej. Wieczorem o godzinie 7. była uczta galowa w pałacu W. Księcia, a o godzinie 9. wielkie *soirée*, na którem spiewali pani Viardot-Garcia i spiewak opery nadwornej Hauser. Około godziny 11 powróciła Cesarzowa do swojego pomieszkania. Nazajutrz o godzinie 8 z rana udała się Cesarzowa pieszo do Królowej Augusty, była tam na śniadaniu, poczem udawszy się w towarzystwie Jego Mości Króla W. Księcia i W. Księżnej Badeńskiej do dworca kolei odjechała o godzinie 9 do Strassburga.

Dania.

Kopenhaga, 2. października. *(O zaręczynach Księżniczki Dagmar)* donoszą jeszcze kilka ciekawych szczegółów. Podług dziennika *H. N.* pokazuje się ze wszystkiego, że miłość jest wzajemna. Wielki Książę, który już z fotografii powziął bardzo miłe wyobrażenie o Księżnej, miał wyznać za osobistem widzeniem się z nią, że wszelkie oczekiwania jego zostały przewyższone. Księżniczka miała otrzymać od swojej świekry cesarskiej bardzo serdeczny list, witający ją jako nowego członka familii. Naszyjnik perłowy jest podarunkiem Cesarza, nie W. Księcia i wartość jego podają na 80.000 talarów. Od Cesarzowej miała ona otrzymać parę bardzo kosztownych branzoletek dyamentowych. Zaślubiny mają nastąpić dopiero za $1^1/_2$ roku; zimę przepędzi Księżniczka tutaj, a w lecie pojedzie do Rosyi. W. Książę zabawi tu jeszcze 14 dni, i przybędzie może znowu na Boże Narodzenie.

Kronika.

(Pożar.) Dnia 1. b. m. zgorzał w **Olchowcu** w obwodzie czortkowskim dom włościański Maryi J., i ze śledztwa pokazało się, że ona sama podpaliła go w napadzie obłąkania, na które od kilku lat już choruje i w r. 1863 była nawet w domu obłąkanych we Lwowie.

(Sprawa wypadku w Czerlanach.) Dn. 25. lutego b. r. w fabryce papieru w Czerlanach w powiecie grodeckim, pękł kocioł parowy przeznaczony do gotowania szmat i to z taką gwałtownością, że mury kotlarni zostały rozsadzone, a wyrobnik Fedko Hrebenko poparzony na całem ciele, umarł z wycieńczenia sił w skutek jątrzenia się i zniszczenia tkaniny skóry, podczas gdy drugi wyrobnik poniósł ciężkie uszkodzenie przez wstrząśnienie mózgu. Z śledztwa sądowego przeprowadzonego z udziałem techników pokazało się, że wszystkie przyrządy fabryki były dobrze zrobione i utrzymane i w ogólności nic nie zagrażało robotnikom niebezpieczeństwem, zatem na właścicielu fabryki nie cięży żadna wina. Podobnież kocioł parowy był zrobiony z dobrego materyału i należycie urządzony, ale jak zeznają świadkowie, klapa bezpieczeństwa wbrew przepisom była przez dłuższy czas obciążona cegłami, a rura puszczająca parę była zatkana, co sprawiało nadzwyczajne naprężenie pary. W skutek tego para wysadziła pokrywę. — Dn. 3. b. m. stawieni byli z tego powodu przed tutejszym c. k. sądem krajowym trzej obwinieni Dawid Loba z Szwajcaryi 44 l. ojciec 4 dzieci dyrektor fabryki papieru, Adam Hauswirth 37 l. ojciec 2 dzieci maszynista, i Emanuel Schuh z Bawaryi 20 l. stanu wolnego praktykant fabryczny, którzy zeznają, że wiedzieli o okolicznościach wyżej przytoczonych, lecz zaraz zarządzili usunięcie tychże. Zaprzeczają temu jednak zeznania świadków, przeto sąd skazał Lobę na 8 miesięcy ścisłego aresztu z postem w każdym tygodniu, Hauswirtha na 4 miesiące ścisłego aresztu zaostrzonego postem, a Schuha na 2 miesiące ścisłego aresztu.

(Zimna krew.) W niemieckiem kasynie w Wenecyi zebrało się wieczorem kilku członków na partyę wista, między nimi sekretarz prokuratury finansowej baron **Czoernig**. Naraz dolatuje wrzawa od pobliskiego kanału, wszyscy biegną na most i dowiadują się, że jakaś niewiasta rzuciła się w wodę, i właśnie widziano ją nurzącą się w falach. Nie namyślając się wcale, rzuca się baron Czoernig, dzielny pływacz, z mostu na głowę w wodę, dosięga tonącej i chwyta ją, ale ona przez konwulsyjne swe poruszenia pociąga go w głąb za sobą. Przecież w końcu udało mu się wypłynąć na wierzch i sprowadzić uratowaną szczęśliwie na brzeg. Po dokonaniu tego dzieła spieszy baron do domu, przemienia suknie i powraca do kasyna, ażeby skończyć przerwaną partyę wista.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Stryj, 4go października. W II. połowie z. m. były na targach w obwodzie stryjskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:											
	Mikołajów		Rozdół		Żydaczów		Stryj		Bolechów		Skole	
	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	50	2	50	3	.	3	62	2	60	3	.
„ żyta . . .	1	60	1	60	1	90	1	90	2	.	2	.
„ jęczmienia .	1	40	.	.	1	50	1	40	1	60	1	40
„ owsa . . .	.	90	.	90	.	86	1	5	1	50	1	20
„ hreczki . .	1	50	1	60	1	60	1	40	3	20	.	.
„ kukurudzy .	2	40	.	.	2	.	2	50	2	20	2	50
„ ziemniaków .	.	80	.	80	.	80	.	80	.	.	.	95
Cetnar siana . . .	2	.	1	.	1	20	.	95	1	80	.	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.			.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	6	10	7	.	5	50	5	.	5	.
„ „ miękkiego	6	30	4	60	6	.	4	50	4	.	2	.
Funt mięsa wołowego	.	10	.	7	.	8	.	8	.	9	.	8
Mas okowity . .	.	60		35	.	80	.	70	.	63	.	58

(Okólnik stowarzyszenia przemysłowców austryackich względem zaprowadzenia nowego systemu miar i wag.) Wydział centralny *stowarzyszenia przemysłowców austryackich* wydał okólnik w sprawie zaprowadzenia w handlu wagi celnej, i wzywa oraz izby handlowe, sejmy krajowe i stowarzyszenia aby zajęły się przygotowaniem projektów lub uchwał mających na celu uczynić tę wagę prawnie obowiązującą w całem państwie. — Stowarzyszenie ma poczynić w tym względzie odpowiednie kroki w wys. ministerstwie i w wsy. radzie państwa.

Wnioski stowarzyszenia względem przyszłej miary i wagi dzielą się na dwa oddziały: 1) mające na względzie cele do których dążyć powinniśmy, i 2) ulepszenia które zaraz i prawnie powinny i mogą być zaprowadzone. Co do tego zawiera okólnik następujące uwagi:

Zawczasu winniśmy oswoić się z tą myślą i być na to przygotowanymi, że system metryczny prędzej lub później upowszechni się u nas w takiej rozciągłości, jak to proponował niemiecki sejm handlowy w Heidelbergu w r. 1861. Tu należące uchwały sejmu handlowego opiewają jak następuje: *a)* Jako jednostka miar *długości* powinien być przyjęty *metr*, i to cały metr z podziałem dziesiętnym, pod nazwą *nowy pręt* lub *nowy łokieć*; (1 nowy pręt = 38 cali austryackich czyli 1.28 łok. austr.). *b)* Jako jednostka zasadnicza miar *objętości* do ciał tak *stałych* jak *płynnych*, powinien być przyjęty *litr* (decimetr sześcienny) pod nazwą *nowa masa* = 0.71 teraźniejszej masy ustr. Jako jednostka miar *objętości* ciał *stałych* powinien być zaprowadzony *hektolitr* z podziałami (pod nazwą *szeffel* lub *nowa miara* = 100 nowych mas). Jako jednostka do mierzenia *płynów* powinien być zaprowadzony *hektolitr* z podziałami (pod nazwą *beczka* lub *nowe wiadro* = 100 nowych mas). Nowa miara powinna być dzielona na połowy, ćwierci, i t. d. Przy cementowaniu beczek i t. d. objętość ich powinna być wyrażona liczbą nowych miar.

Co jednak *zaraz* powinno być przedsięwzięte, to zaprowadzenie *cetnara celnego* (= 50 kilogramów = 0.89284 cet. wied.) w handlu austryackim. Zaprowadzenie całego francuzkiego systemu miar i wag byłoby trudne, natomiast cetnar celny łatwo można wprowadzić w użycie. Powinnibyśmy pójść za przykładem Prus, które podczas gdy wszystkie państwa niemieckie obradowały nad zaprowadzeniem systemu francuzkiego, zaprowadziły u siebie cetnar celny z wielką całego kraju korzyścią.

Ostatnia poczta.

Berlin, 8. października. Jak zapewniają w dobrze zawiadomionych kołach, rozpoczną się wkrótkim czasie w Pradze dalsze konferencye celem zawarcia traktatu handlowego między Austryą i związkiem celnym przy udziale pełnomocników Bawaryi i Saxonii.

Londyn, 8. października. Wiadomości z **Shanghai** z 22go sierpnia donoszą: Sytuacya w Japonii jest zawikłana. Wybuchnięcie kroków nieprzyjacielskich w cieśninie morskiej pod Simonssaki jest prawdopodobnem. Oczekują ataku ze strony Anglików.

Z **Melbourny** pod dniem 25. sierpnia donoszą: Jest nadzieja, że spokój w Nowej Zelandyi zostanie przywrócony. Krajowcom dokucza brak żywności.

Paryż, 8. października. *Constitutionnel* przynosi z powodu ogłoszenia tekstu konwencyi pochwalny artykuł. Pogłoska o tajnych artykułach, przywiązanych do konwencyi, utrzymuje się. Słychać, że Garibaldi opuścił Kaprerę, ażeby dostać się do parlamentu; po-

dług doniesienia dzienników połurzędowych odrzuca on formalnie konwencyę i chce jako deputowany stawić jej opór w parlamencie włoskim. Zaś Pepoli ubiega się o krzesło w izbie, ażeby bronić konwencyi.

Kopenhaga, 8. październ. W najlepiej zawiadomionych kołach utrzymują, że skutkiem koncesyi uczynionych ze strony duńskiej na konferencyi w Wiedniu nastąpi już w przeciągu dwóch tygodni ewakuacya Jutlandyi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. października.

Hotel George: PP. Arczyński Wiktor, z Rosyi. — Cielecki Włodz., z Byczkowiec. — Wassylko Mik., z Czerniowiec. — Winnicki Kaz., z Hodynia. — Zagórski Alex., z Wołynia.

Hotel europejski: Mysłowski Józef. z Zwiniacza. — Tchorznicki Kaz., c. k. rotm., z Nadyby.

Hotel Langa: Bucharin Mik., c. ros. jen. konzul, z Marsylii.

Dnia 9. października.

Hotel George: PP. Hr. Krasicki Edm., z Liska. — Jełowicki Adolf, z Rosyi. — Zagórski Miecz., z Podburza.

Hotel europejski: Grabieński Henryk, z Bratkowic.

Hotel Langa: Czerkes Alex., z Besarabii. — Kokoszkin Teodor, z Warszawy. — Süss Maur., c. k. rotm., Demschin Tytus, c. k. rotm., i Hrankay Antoni, c. k. porucznik, z Żółkwi.

Hotel angielski: Lanery Henryk, z Prusinowa. — Marmorosz Józef. z Karowa. — Praun Paweł, c. k. porucznik, z Neubergu.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. października.

Ks. Czartoryski Alexander, do Wiednia. — Geringer Józef, do Borszczowa. — Geringer Adolf, do Mielowic. — Komarnicki Bol., do Sassowa.

Dnia 9. października.

P. Wachtel Winc., c. k. audytor, do Wiednia.

TEATR.

Po jutrze teatr polski: „**Oszustka Paryzka**“, dramat w 5 aktach z francuzkiego, wolny przekład Karola Estrajchera.

Dnia 8. października 1864 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

77. 4. 70. 40. 72.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 22. paźdz. i 5. listopada 1864 r.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8 i 9.. października.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.11	+ 3 8	87.5	połud.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	327.70	+ 6.0	75.6	południowy „	„
10.god.wiecz.	327.20	+ 4 7	86.5	„ „	„
7. god. zrana	326 20	+ 3 7	88.1	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.79	+ 6 5	81.4	zachodni „	„
10.god.wiecz.	325 72	+ 5 4	87.3	„ „	„

Po południu deszcz 1'''04.

Kurs lwowski.

Dnia 8 października

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	45	5	49½
Dukat cesarski	„ „	5	46	5	51
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	47½	9	65
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	79	1	83
„ papierowy rosyjski	„ „	1	41	1	46
Talar pruski	„ „	1	71	1	76
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	73	65	74	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	77	36	78	21
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	23	74	05
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	33	79	05
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	238	75	241	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. października.

	złr.	kr.
5% Metaliki	69	30
5% pożyczka narodowa	78	55
Losy z 1860 roku	90	35
Akcye banku wiedeńskiego	767	—
„ „ kredytowego	178	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	60
Srebro	116	25
Dukat pojedyńczy	5	52

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. października.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65 90	66.—
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97.20	97 50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	78.70	78 90
od kwiet. do paźd. po 5%	78 70	78.90
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	86.90	87.10
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	69.90	70.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	69.90	70 —
dtto. po 4½%	62.25	62.50
dtto. „ 4%	55.25	55 75
dtto. „ 3%	41.75	42.25
dtto. „ 2½%	34.50	37.—
dtto. „ 1%	13.80	14.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	152.—	152 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	147.50	148.—
Przez. do wyl. z r. 1854	86 50	87.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	91 10	91.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 10	93 30
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	81.50	81.70
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	64.50	65.50
„ 4½%	61.50	62.—
„ 4%	54.50	55.—
„ 3½%	48.—	48.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	56.—	58.—
„ 2¼%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	90.—	90.50
Wyż. Aust.	88.—	89.—
Salcburg	89.50	—.—
Czech	93.50	94.—
Morawii	93.—	94.—
Szląska	89.—	90.—
Styryi	89.—	89.50
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar
Kar., Krainy i Wyb.	87.—	88.50
Węgier	72 75	73 25
Banatu Tem.	70.—	70.50
Kroacyi i Slawonii	74 —	74 50
Galicyi	73 25	73.75
Siedmiogrodu	69.—	69.50
Bukowina	69.75	70.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.—	71.50
Banat Temesz.	69.—	69.25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	95.40	95.60
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar
Banku narodowego	769.—	770.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180 10	180.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	611.—	613.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1890.—	1892.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	203 75	204 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138 —	138.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	121.25	121 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	241 —	243.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	240.—	240 25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	715.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	240.—	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	150.—	153.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	449.—	451.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	230.—	231.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	449.—	450.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	275.—	279.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	159 75	160.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	81.50	82.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25%	—.—	—.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.50	103 —
przeznaczone do los. po 5%	93.25	93.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.80	89 —
Gal. Tow. kred. w w. a po 4%	74.—	75.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	85.25	85.75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	98.—	—.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	87 50	88 —
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	81.—	82.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	115.—	115.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	115.—	115.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.25	92.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.—	80.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.50
Lloyda za 100 zł.	91.—	92.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92 25	92.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	77.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 50	97.75

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	123.40	123.60
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	83.50	84 —
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	103.50	104.50
„ „ po 50 zł. m. k.	47.—	48.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	24.—	24.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	98.—
Salma „ 40 „ „	29.50	30.—
Palfiego „ 40 „ „	24.—	24.50
Clarego „ 40 „ „	24.50	25.—
St. Genois „ 40 „ „	24.25	24.75
Windischgrätza 20 zł. „	18.25	18.75
Waldsteina 20 „	16.75	17.25
Keglevicha 10 „	12 75	13 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.—	11.25

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	98.10	98.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	98.20	98 30
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	87 30	87 50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	45.80	45.90
Londyn za 10 ft. szt.	116.25	116 40
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	45.80	45 90
Marsylia za 100 fr.	46 —	46.10
Paryż za 100 fr.	46.10	46.10
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.51	5 52
dtto. pełnej wagi	5.51	5.52
Korona	16.05	16.10
20frankówka	9.34	9 35
Rosyjski imperyał	9.54	9.57
Talar związkowy	1.74	1.74½
Srebro	116.—	116.25
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.